

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
27 listopada 2025 r.,

na skutek skargi nadzwyczajnej wniesionej przez W. G. na działania dokonane
przez Sąd Rejonowy w Z., Prokuraturę Rejonową w Z., Policję, B. S. w S. oraz
Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Z. T.G.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

7 listopada 2025 r. (data nadania w urzędzie pocztowym) W. G. wniósł
pismo zatytułowane jako skarga nadzwyczajna, zaskarżając „działania na szkodę
interesu prywatnego dokonane przez Sąd Rejonowy w Z., Prokuraturę Rejonową
w Z., Policję, B.S. w S. oraz Komornika Sądowego
przy Sądzie Rejonowym w Z. T. G.”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 89 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym
(tekst jedn. Dz.U. 2024, poz. 622, dalej: „uSN”), skargę nadzwyczajną może wnieść
Prokurator Generalny, Rzecznik Praw Obywatelskich oraz, w zakresie swojej
właściwości, Prezes Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta, Przewodniczący Komisji
Nadzoru Finansowego, Rzecznik Finansowy, Rzecznik Małych i Średnich

Przedsiębiorców i Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Powyższy katalog podmiotów legitymowanych jest zamknięty i żaden inny podmiot, poza wymienionymi w tymże katalogu, nie może zostać uznany za uprawniony do jej skutecznego wniesienia.

Stosownie do art. 95 pkt 1 uSN, w zakresie nieuregulowanym przepisami ustawy do skargi nadzwyczajnej, w tym postępowania w sprawie tej skargi, stosuje w zakresie spraw cywilnych – przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego dotyczące skargi kasacyjnej, z wyłączeniem art. 398⁴ § 2 oraz art. 398⁹ k.p.c. Zgodnie z art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca skargę kasacyjną wniesioną po upływie terminu, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1, nieopłaconą oraz skargę, której braków nie usunięto w terminie lub z innych przyczyn niedopuszczalną. Z kolei według art. 398⁶ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji, albo zwraca ją temu sądowi w celu usunięcia dostrzeżonych braków. W świetle art. 95 pkt 1 uSN takie same konsekwencje wywołuje wniesienie skargi nadzwyczajnej przez osobę nieuprawnioną oraz skargi nadzwyczajnej od orzeczenia, które może zostać uchylone lub zmienione w trybie innych nadzwyczajnych środków zaskarżenia. Mając na względzie przywołane przepisy należy stwierdzić, że skarga nadzwyczajna podlegała odrzuceniu z powodu braku legitymacji Skarżącego do jej wniesienia.

Skarżący wniósł skargę osobiście, podczas gdy skargę nadzwyczajną może wnieść do Sądu Najwyższego wyłącznie podmiot legitymowany, wskazany w art. 89 § 2 uSN. Okoliczność ta powoduje, że przedmiotowa skarga dotknięta jest brakiem nieusuwalnym i podlegała odrzuceniu jako niedopuszczalna (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 26 lipca 2023 r., II NSNc 309/23).

Sąd Najwyższy wskazuje nadto, że skarga nadzwyczajna może być wniesiona wyłącznie od prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego lub sądowego o ile zachodzą przesłanki przewidziane w art. 89 § 1 uSN. Tymczasem Skarżący nie przywołał żadnego orzeczenia, które podlegałoby zaskarżeniu. Działania poszczególnych organów same w sobie nie mogą stanowić przedmiotu skargi nadzwyczajnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 95 pkt 1 u.SN orzekł, jak w sentencji.

sk

[a.ł]